

## USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **PR Agency Group s. r. o.**, IČO 02225875  
sídlem Nádražní 995, 517 21 Týniště nad Orlicí  
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem  
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha

proti  
žalovanému: **Městský úřad Hustopeče**  
sídlem Dukelské náměstí 2/2, 693 17 Hustopeče

**o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod sp. zn. dop/11538/16/410**

**takto:**

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

### **I. Žaloba**

1. Žalobou ze dne 24. 2. 2018, došlou soudu dne 19. 3. 2018, se žalobce domáhal soudní ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod sp. zn. dop/11538/16/410. Uvedl, že příkazem ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. dop/11538/16/410, č. j. MUH/10006/17/125, jej žalovaný uznal vinným ze spáchání správního deliktu. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 17. 2. 2017 odpor prostřednictvím e-mailu. Přijetí tohoto podání žalovaný potvrdil. Ke dni podání této žaloby však žalovaný nevydal rozhodnutí. Žalobce dne 22. 1. 2018 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného. Krajský úřad Jihomoravského kraje na žádost reagoval opatřením proti nečinnosti ze dne 15. 2. 2018, č. j. JMK 26381/2018, sp. zn. S-JMK 11246/2017/OD/Kš, kterým nečinnost žalovaného deklaroval a přikázal mu pokračovat v řízení ve lhůtě 15 dnů. Tímto je nečinnost žalovaného presumována a již není zapotřebí tuto dokazovat před soudem.
2. Žalovaný zaslal žalobci vyrozumění o konání dokazování mimo ústní jednání dne 21. 3. 2018. Vzhledem k tomu žalobci nezbylo než podat nečinnostní žalobu. Pokud by totiž žalovaný následně rozhodnutí nevydal, žalobce by již nemohl podat žalobu kvůli uplynutí lhůty dle § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí totiž uplynula dne 20. 3. 2017 (tj. 30 dnů ode dne, kdy byl podán odpor. Přestože nadřízený správní orgán žalovaného přikázal žalovanému být činný, nedomohl se žalobce uložení povinnosti k vydání rozhodnutí.

3. Podáním odporu vznikla žalovanému povinnost vydat rozhodnutí nejpozději ve lhůtě 30 dnů dle § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí bylo 20. 3. 2017. Jelikož ke dni podání žaloby nebylo vydáno rozhodnutí, je žalovaný nečinný. Na základě toho žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v předmětné věci ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

## II. Podmínky řízení

4. Soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž (vycházeje z listin doložených žalobcem), dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.
5. Žalobce se u soudu domáhal ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného v řízení vedeném jím pod sp. zn. dop/11538/16/410, spočívající v tom, že žalovaný nereagoval na odpor podaný žalobcem proti příkazu a nepokračoval v předmětném deliktním řízení.
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
7. Výkladem tohoto ustanovení se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS, věc *Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava* (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), dospěl k závěru, že není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti, jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem přitom nelze přihlížet. Bezvýsledně je pak administrativní prostředek ochrany proti nečinnosti vyčerpán toliko tím, „kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve třicetidenní lhůtě o žádosti nerozhodl)“.
8. Jednou z podmínek řízení o tzv. nečinnostní žalobě je tudíž ono bezvýsledné vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti již na úrovni správních orgánů. Ostatně v rozsudku ze dne 18. 10. 2007, č. j. 7 Ans 1/2007-100, č. 1683/2008 Sb. NSS, k tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že „[u]vedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmito právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ust. § 5 s. ř. s. a je pak pro jednotlivé typy žalob konkretizována v ust. § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. Takovým prostředkem ochrany proti nečinnosti je ve správním řízení žádost k nadřízenému správnímu orgánu podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu.“
9. Uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu se řídil i zdejší soud v nyní posuzované věci, přičemž dospěl k závěru, že žalobce vyčerpal opatření proti nečinnosti dle § 80

správního řádu nikoliv bezvýsledně, pročež žalobu jako nepřípustnou odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Vycházel přitom z následujících skutečností.

10. Jak plyne z přípisu krajského úřadu ze dne 15. 2. 2018, č. j. JMK 26381/2018, sp. zn. S-JMK 11246/2017/OD/Kš, nadřízený správní orgán učinil na základě žalobcovy žádosti podané ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu dne 22. 1. 2018 opatření proti nečinnosti žalovaného v předmětném řízení, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy tuto žádost obdržel. Tímto opatřením žalovanému přikázal, aby „*ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení tohoto opatření pokračoval v řízení o správním deliktu (nyní přestupku) provozovatele vozidla, o čemž bude vyrozuměn také zmocněnec účastníka řízení*“. Krajský úřad tedy žalovanému neuložil povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, čehož se žalobce v žádosti domáhal. Přesto nelze opatření krajského úřadu považovat za nevyhovění předmětné žádosti. Jak totiž plyne z výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, za nevyhovění žádosti by bylo možno považovat toliko situace, kdy by nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, nebo by ve třicetidenní lhůtě o žádosti nerozhodl. Tak se ovšem v dané věci nestalo, neboť krajský úřad na základě žalobcovy žádosti učinil opatření proti nečinnosti žalovaného dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.
11. Nadřízený správní orgán tedy žádosti žalobce vyhověl, neboť učinil opatření proti nečinnosti žalovaného, a to v zákonné lhůtě. Vyčerpání administrativního prostředku k nápravě nečinnosti žalovaného tak nebylo bezvýsledné.
12. S tím žalobce nesouhlasí. Ani v této situaci ale nelze obejít zásadu subsidiarity správního soudnictví, dle níž je k nápravě pochybení veřejné správy na prvním místě povolána sama veřejná správa (typicky nadřízený správní orgán) a nikoliv soud, který nastupuje až v případě marného vyčerpání opravného prostředku v rámci veřejné správy (je-li takový). Právě s ohledem na tuto zásadu nelze než konstatovat „předčasnost“ podané žaloby. Po bezvýsledném uplynutí lhůty stanovené krajským úřadem totiž žalobce dle aktuálních okolností mohl podat novou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, přičemž nadřízený správní orgán mohl dle situace tentokrát přistoupit k jinému, efektivnějšímu způsobu nápravy (kupř. věc delegovat na jiný správní orgán či ji atrahovat a sám rozhodnout). Vycházeje z přístupu nadřízeného správního orgánu k první žádosti žalobce (jíž vyhověl), nepovažuje soud takový požadavek vůči žalobci za nespravedlivý a úspěšnost nové žádosti za vyloučenou. Na tom ničeho nemění ani žalobcovo tvrzení o případném uplynutí lhůty k podání případné nečinnostní žaloby dle § 80 odst. 1 s. ř. s.
13. V této souvislosti se soud zabýval též tím, zda lze od nadřízeného správního orgánu rozumně očekávat účinnou ochranu před nečinností žalovaného. Východiskem této úvahy byla judikatura správních soudů týkající se přípustnosti správních žalob ve specifických situacích (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 113/2014-35, na poli práva na poskytování informací). Dle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2017, č. j. 30 A 201/2016-70 [www.nssoud.cz], nadřízený orgán sice na žádost žalobce k uplatnění opatření proti nečinnosti reagoval, a dokonce v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí, nicméně se jednalo o lhůtu, která byla svým rozsahem delší než samotná lhůta pro vydání rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že stanovení této lhůty ve svých důsledcích znamenalo nevyhovění žádosti žalobce (daná lhůta byla navíc následně k žádosti žalovaného ještě o další dva

měsíce prodloužena), pročez shledal podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků, které správní řád stanoví k ochraně proti nečinnosti, za splněnou.

14. V nynější věci nadřízený správní orgán rozhodoval o žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti zatím pouze jednou, přičemž k nápravě určil přiměřenou patnáctidenní lhůtu. Z uvedeného tak dle soudu nelze usuzovat na účelovost postupu nadřízeného správního orgánu a nemožnost domoci se u něj nápravy nečinnosti žalovaného. Pro mimořádné připuštění žaloby do meritorního přezkumu proto nebyl důvod.

### III. Náklady řízení

15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
16. Nad rámec nutno k poznámce uvedené v žalobě, že soudní poplatek byl „*ubrazen bezhotovostně na účet soudu pod VS 12201*“, konstatovat, že jak soud ověřil, nezakládá se citované tvrzení na pravdě.

### Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. března 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.  
předsedkyně senátu

